

23. 10.

KDO Botiče NEDĚLNÍ

Jako každý rok, tak i letos se v tomto období jede Botiče. Neříkáváme pozadu a nemůžeme rozházet ani okolost, že máme lodičku ^{pramice} ještě pořád v Davli a že se tedy nemůžou zúčastnit kluci, kteří nemají schůzky na lehkou.

Vyjíždíme tedy v neděli autobusem z loděnice jenom my starší. Ještě v autobuse si rozdělíme posádky. (Guma + Žabák; Chrobáček + Rany; Krocan + Tříška a Fanda s Romanem na kajacích). Těcho, liberec je čerstvě stěpené, vyloučiváme v Hostivaři chvíli na slunci a pak už vyrážíme.

Ze začátku to jde v důležité zákrutách všem dobře, jen Roman se samozřejmě chválu. Po několika malo kilometrech přijíždíme k nejizolovanějšímu jezu. Zde má Čeka' hejtobnou' občerstvení.

Za nějakou chvíli Rany a Chrobáček nestáhně v jedou do nevinné zpadačící vrážek a jsou se vodí. Hned nato se definitivně všechni obrati k oči Roman. (Kolikrát už se loupal, to nikdo neví.) Rany s Chrobáčkem tam vletí ještě dvakrát. Naštěstí přidáši cíl a s ním i suché věci k autobusu.

Zimor byla opravdu vše. Ale po horším čase a jiném občerstvení se už vše na všechny utrathy zapomene a každá dobřá mládka, jak už je mezi mimi krykem...